

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie ze skargi K. P.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego z dnia 23 czerwca 2004 r., sygn. akt I ACa (...)

wydanym w sprawie z powództwa K. P. i J. P.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej „O.(...)” w P.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lipca 2010 r.,

zażalenia powódki K. P. (skarżącej)

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 25 stycznia 2010 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 25 stycznia 2010 r. postanowił odrzucić skargę K. P. o wznowienie postępowania, zabezpieczonego prawomocnym wyrokiem tego Sądu z dnia 23 czerwca 2004 r. Postępowanie to toczyło się z powództwa m. in. składającej skargę, wytoczonego przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej „O.(...)” w P. o zapłatę. Postanowieniem tym oddalono także wniosek skarżący o wstrzymanie

wykonania wyroków: Sądu Okręgowego z dnia 27 sierpnia 2004 r. i Sądu Apelacyjnego z dnia 23 czerwca 2004 r.

Sąd Apelacyjny stwierdził, że nie wystąpiły prawne podstawy wznowienia postępowania przewidziane w art. 401 pkt 2 k.p.c. i w art. 403 § 2 k.p.c. Niezrachowany został także termin do wniesienia skargi przewidziany w art. 407 § 1 k.p.c.

W obszernym zażaleniu na postanowienie Sądu Apelacyjnego powódka wskazywała na naruszenie wielu przepisów (prawa procesowego, prawa materialnego, w tym też na postanowienia art. 1 i 6 „Europejskiej Konwencji o Prawach i Wolnościach”) i wносиła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez wydanie orzeczenia o dopuszczalności skargi o wznowienie postępowania, ewentualnie – o uchylenie tego postanowienia (w części odrzucającej skargę) i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji. Skarżąca wносиła też o zmianę rozstrzygnięcia w części dotyczącej wniosku o wstrzymanie wykonania wspomnianych orzeczeń Sądów meriti, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia także w tej części i przekazanie wniosku Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W skardze o wznowienie postępowania podane zostały dwie podstawy prawne takiego wznowienia, tj. art. 401 pkt 2 k.p.c. (brak należytej reprezentacji strony pozwanej – Spółdzielni) i art. 403 § 2 k.p.c. (wykrycie nowych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych). Tymczasem w zażaleniu pozwanej jako podstawę wznowienia wskazano ponadto podstawę określoną w art. 401 pkt 1 k.p.c. (uczestniczenie w składzie Sądu osoby nieuprawnionej lub sędziego wyłączzonego z mocy ustawy; s. 2 i n. skargi). W związku z tym, że kontrola instancyjna zaskarżonego postanowienia może odbywać się tylko w ramach zgłoszonych wcześniej podstaw wznowienia postępowania, zażalenie w tym zakresie nie może być brane pod uwagę w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

Nie ma podstaw do kwestionowania stanowiska Sądu Apelacyjnego, że skarga o wznowienie z powodu nieważności wywołanej brakiem należytej reprezentacji przysługuje tylko tej stronie, która była nienależycie reprezentowana i strona ta w terminie trzymiesięcznym (od dowiedzenia się o kwestionowanym wyroku) wносиła skargę (art. 407 § 1 k.p.c.). W tej sytuacji bezprzedmiotowe było wykazywanie przez stronę skarżącą (powódkę) tego, że zachowała ona wspomniany termin do wniesienia skargi (wiedza o wadliwej reprezentacji Spółdzielni w październiku 2009, po gruntownej analizie sporządzonych fotokopii z obszernych akt rejestrowych).

Trzeba także podzielić ocenę Sądu Apelacyjnego, że dołączone do skargi kopie dokumentów mających świadczyć – według skarżącej – o wadliwym powołaniu rady nadzorczej i zarządu pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej nie wywołały wpływu na wynik rozstrzygnięcia, zapadłego w zakończonym postępowaniu, zainicjowanego przeciwko tej pozwanej. Przedstawiona dokumentacja nie ujawnia zatem nowych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. Zawarty na s. (...) zażalenia wywód prawny nie podważa prezentowanej oceny Sądu Apelacyjnego w tym zakresie.

W tej sytuacji nie było także podstaw do wstrzymania wykonania wyroków Sądów merita określonych w skardze (art. 414 k.p.c.).

Z przedstawionych względów należało zatem oddalić zażalenie jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).